

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De odoratu. cap. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

vanitatis suae in speculo. Consideravit enim se & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit, qui autem prospexit in lege perfecta libertatis, & permanserit in ea, non auditor obliuiosus factus, sed factor operis, hic beatus in facto suo erit. Bonum ergo auditorem non audiendi attentio, sed agendi probat sollicitudo, postquam quae agenda sibi sint ut deo placeat, didicerit. Hinc enim dicitur licet, Dominus mihi aperuit aurem ego autem non contradico, retrorsum non abiit. Interioris hominis ista auris est, quam dominus aperit, ut verba vitae in cor eius infundat, quem diligit. Sunt tamen nonnulli usque adeo peruersi, ut ne exteriorem quidem corporis aurem praecipis diuinis praebere velint, sed seculi vanitatibus dediti, & temporalibus immergi negotiis ita viuunt, quasi qui post praesentem vitam nihil tuturum expectent. Hi si qua tandem saeuientis fortunae molestia compulsi deo supplicat, non exaudiuntur. Neque enim liberari de peccato, sed de calamitate desiderant. Ait ergo scriptura, Qui declinat aures suas ne audiat legem, oratio eius erit execrabilis, ut videlicet non modo non impetret quod petit, verum etiam ipse excretur ut infidelis & nouissima eius prioribus peiora fiant. Aduersum tales vociferatur Ieremias & ait, Ecce incircumcisae aures eorum, & audire non possunt, ecce verbum domini factum est eis in opprobrium, & non suscipient illud. Sed cum ob hoc eos Chaldaeorum ditioni subdendos denunciet, innuit nobis contemnentem scripturae sanctae praecipia damonibus esse subiciendum, ut qui salutaria audire noluit, perditionis aeternae afficiatur supplicis.

Isa. 50.

Pro. 19.

Ierem. 6.

De odoratu. Caput., XXij.

CAuedum post haec ne per narium foramina illapsus odor, sua suauitate animum virilem effeminet & homo vnguentis delibutus contemnatur, qui auctoritate praestare debet. Odores quippe ipsius, quemadmodum & cantus oris & neruorum tiliarumque sonos, ad sacrorum cultum datos esse meminimus, deoque lau

des celebrandas, non ad corporis humanæ voluptatē. Odoribus tamen morbos quosdam curari quosdam ne veniant prohiberi constat, & citharæ sono Saulem regem conualuisse legimus. Rosis itaque & croco & floribus & nardo & balsamo & omnibus aromatum generibus iuxta medicorum placita vti licet, curationis gratia, non voluptatis. Eum verò qui sanus est, & in quo non est ægrotationis vlla suspicio, vnguentis deliniri flosculos naribus admouere, in cubiculo ex aromaticis suffimentis frangente desiderere, impudicitiae argumenta sunt, & eneruatæ emollitæque vitæ certissima indicia. Talium nanque vsu lenones, meretriculæ, homines que ad luxuriam se natos credentes delectantur, non illi qui virtutem præferunt voluptati, neque qui spiritui quam carni studere malunt, neque qui soli deo placere desiderant, & Christo domino dicere possunt, In odorem vnguentorum tuorum curremus, atque idem confiteri audent; Christi bonus odor sumus. Verissima autem Christi vnguenta sunt, fides, spes, charitas, castitas, pudicitia, mansuetudo, liberalitas, pax, patientia, modestia, constantia, cæteræque virtutes. quarum suauitatē quæ sibi concepit, aliarum rerum omnium fragrantiam facile contemnet, immo nefas putabit, opobalsamum vel myrrham vel stacten vel cassiam vel nardum, vel quæuis alia odoramenta olere, cum magis eum qui cælo dignus esse cupit spernere terrena, & virtutum ac factimoniarum odore fragrare oporteat. Quem si affectus fuerit, quicquid naribus gratissimum suauissimumque esse creditur, præ illo nauseam putabit. In cælo enim quo ille properat non est Engadi vicus balsami ferax, non Sabæa regio thuris abundans, non pretiosorum vnguentorum mater Arabia, sed quod his longe redolentius ac suauius habetur, diuinæ præsentiae indicibile odoramentum, & cunctis animæ sensibus nunquam deturatura dulcedo, Apostolo dicente, Nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec cor hominis excogitauit, quanta præparauit deus suis dilectoribus contemptoribusque voluptatis. Percurre speculatione mentis sanctorum vi-

i. Cor. 2.

tam, & si inueneris, qđ per multas tribulationes oportuit illos intrare in regnum dei, impossibile esse crede, vt voluptarij ac delicati, nisi pœnitentiam agant, & mores mutent, & laboribus magis quam otio luxuriaque delectentur, eo possint conscendere & de temporalibus delitijs repente ad æternas transire.

De gustu. Caput xxiii.

Gustus quoque continendus est ne crapulæ appetentia polluarur animus. Gulæ quippe ista voluptas cum dominari cœperit, ad quæque turpia & inhonesta hominem impellit, multisq; afficit incommodis. Gula Noe pudenda detexit, Gula Loth stupratorem filiarum fecit. Gula Esau primogenituræ ius abstulit. Gula populum Israel magna ex parte repentina nece multauit, Gula filios Heli sacerdotis pdidit. Gula Helam regem Israel serui sui gladio interimendū obiecit. Gula Holophernem Assyriorum ducem vnus mulierculæ manu perire fecit. Gula Sodomitas & Gomorrhæos prius in nefandos egit concubitus, deinde igne, & sulphure de cælo pluyente extinxit, gulæ vitio id illis accidisse dominus testatur in Ezechiele, dicens, Hæc fuit iniquitas Sodomæ, superbia, saturitas panis, & abudantia, & otium ipsius & filiarum eius. Eodem sensu in Ieremia idē ait, Saturauit eos & merchati sunt, & in domo meretricis luxuriabantur. Ex quo satis constat, de ventris ingluute gigni libidinis intemperiem. Cum igitur tot mala ex incontinentia gulæ deriuentur, multo tamen ærumnosiora his deinde sequuntur. Quid enim miserius quam æternæ beatitudinis expertem fieri, & nunquam finiendis affligi supplicijs? Ebriosus, inquit Apostolus, regnum dei non possidebunt. Et in euangelio seruus contumax atq; temulentus diuidi iubetur, hoc est a sanctis separari, & illic hypocritarum partem occupare vbi est fletus, & ex dolore irregetus dentium stridor. Qua in re quoniam tantum est periculi vt amplius esse nequeat, salutis nostræ sollicitus dominus de euangelio clamat, Attendite vobis ne gra

Noe.
Loth.
Esau.

Ezec. 21.

Ierem. 5.

i. Cor. 6.

Mat. 24.